

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. VII. Quintus Textus Canonicus ex c. ad Apostolicæ, de sententia & re
judicata in 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63125)

§. VII.

Quintus textus Canonicus exc. ad Apostolica. De Sententia & re iudicata in 6.

Summaria.

1. *Historia Friderici II. Imperatoris ab Innocentio IV. in Concilio Generali Lugdunensi Imperio exuti.*
2. *Ipsa Decretalis.*

I.

Non potest hic textus non esse venerationis summæ, parisque auctoritatis, apud Gallos præsertim, utpote in Concilio Lugdunensi conceptus editusque; qui, ut magis illustretur, faciem ex historia præferimus.

Anno MCCIX. Otto IV. ab Innocentio III. coronatus est Imperator: sed vix Româ digressus Flaminiam, Faliscos, Apuliam, aliâsque Ecclesiæ ditiones occupat, & jam Neapolitano Regno imminentem Innocentius diris percutit, & Fridericum à Principibus renuntiari Cæsarem curat. Fridericus ergo Henrici VI. filius Imperator eligitur, & Innocentius III. electionem ratam habet. Anno MCCX. Otto prælio cum Friderico congressus memorabili pugnâ cæditur, & in fugam avertitur: hinc mundi pertæsus dolensque præteritorum, à Pontifice obtentâ absolute, exemplum veræ pænitiæ decedit. Post annos aliquot Fridericus contra Richardum & Thomam Anagninæ comites, Principesque Hetruriæ, ac Innocentii fratres cum exercitu movet, quodd bellum agitent. Utrumque vincit, altero in carceres, altero in fugam acto: nec iræ aut victoriæ moderatus, Episcopus curatæ seditionis conscios exilio proscibit, aliósque subornat: & contumaciam delicto adjungens, jure

jure id factum tueretur, quod etiam in Episcopos Imperatori potestatem esse diceret, nec alium, extra Deum, judicem agnosceret. Opponere se Honorius Pontifex; *Friderico in Ecclesiasticos jus nullum esse: palatia Imperatoribus non Ecclesias committi: Sicilia Regnum jure beneficiario à Pontifice Romano Fridericum tenere, hoc se indignum reddere, nisi capris abfistat.* Cùm verbis nihil ageretur, excommunicatio in Cæsarem fulminatur, qui tamen expeditionem in terram sanctam magno cum apparatu ingressus continuò absolvit. Sed vix tertium diem vela fecerat, cùm subito morbum aut passus, aut fingens, in portum redit. Fama est, quatuor supra quadraginta armatorum millia iter ingressos, audito Cæsaris reditu, arma & crucem exuisse, reliquos expeditioni jam accinctos æquè absterritos: Gregorius IX. Imperatorem violatæ fidei ac juramenti reum, tantique causam mali, anathemate ferit. Anno MCCXXVIII. in Palæstinam Cæsar transmittit, receptaque Civitate sanctâ, aliisque à Sultano Babylonico locis, indignas cum Barbaro condiciones inquit, pacemque cum Papa instaurat. Anno MCCXXXV. filium ad mortem compellit, ditiones Ecclesiæ vastat, Episcopos Galliæ, Hispaniæ, Angliæque Romam ad Concilium profectos, unaque tres Legatos Cardinales, ac triremes duas & viginti per insidias capit. Gregorio ob tam crudeliter à Cæsare facta, dolore oppresso. Cælestinus IV. Pontifex renunciatus, sed octavâ decimâ ab electione die extinctus. Successit Innocentius IV. qui Fridericum bello totâ Italiâ grassantem veritus in Galliam secedit, Lugdunum anno MCCXLV. Concilium Generale indicit, in Fridericum apparatu Pontificio indutus, facésque cum aliis Prælati, qui aderant, manu quatiens, & mox humum allidens solemniter diras pronuntiat, Imperio abdicat, & Principibus, ut alium eligant, mandat. Sequenti anno evehctus in Imperium Henricus Thuringiæ Dux. Verùm ab eo tempore fortuna, quæ Cæsari hæctenus adhæserat, continuò averfa, omnesque Fridericum execrati, donec factorum impænitens, & ut aliqui scribunt, à Manfrèdo filio notho in lecto oppressus infelicitè excessit, justâ DEI vindictâ, ut, qui Ecclesiam Matrem indignissimè afflixerat, à filio caderet. (a)

Z

II. Au-

(a) Vide Abbatem Urspergensẽ ad hunc annum. Spondanum ibidem. Morerum in Friderico II.

II. Audiamus nunc Decretalem. Innocentius IV. Sacro presente Concilio ad memoriam sempiternam. *Cum* dura guerrarum commotio nonnullas professionis Christiane provincias diutius affligeret, nos ad Federicum principem Principem secularem huiusmodi dissensionis & tribulationis auctorem, a felix recordationis Gregorio Papa IX. predecessore nostro, pro suis excessibus anathematis vinculo innodatum speciales nuncios & magna Auctoritatis viros duximus destinandos, &c. Nos itaq; super premissis, & quam pluribus aliis eius nefandis excessibus, cum fratribus nostris, & sancto Concilio deliberatione prehabita diligenti, (cum Iesu Christi vices licet immeriti teneamus in terris, nobisq; in Beati Petri persona sit dictum: Quodcumque ligaveris super terram, ligatum erit & in Caelis. Memoratum Principem, qui se Imperio & Regnis omnique honore & dignitate reddidit tam indignum, omni honore ac dignitate privatum a Domino ostendimus, denuntiamus: & nihilominus sententiando privamus omnes, qui ei iuramento fidelitatis tenentur adstricti, a iuramento huiusmodi perpetuo absolventes: auctoritate Apostolica firmiter inhibendo, ne quisquam de cetero sibi tamquam Imperatori vel Regi pareat, & intendat. Decernendo quoslibet, qui ei deinceps velut Imperatori, vel Regi consilium vel auxilium praestiterint, seu favorem, ipso facto excommunicationis sententia subiacere. Illi autem, ad quos Imperatoris spectat electio, eligant libere successorem. Hactenus Concilium Lugdunense.

Audis hic iterum, non Pontificem tantum aut Concilium, sed utrumque, in medio ipsius Galliae, consensuque Ecclesiae Gallicanae sententiam pronuntiantem, quam defendimus, quamque nemo alius impugnare potest, quam, qui aperte se & Concilio universali, & Ecclesiae Gallicanae adversarium profiteatur.

